

Митрополит Јоаникије богослужио у цркви Светог Николе у Каменом - Херцег Нови

Његово Високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је јутрос, на празник Светог апостола Јакова (брата Господњег) Свету службу у цркви Светог Николе у селу Камено код Херцег Новог поводом 50 година од упокојења протојереја Николе Мандића.

По заамвној молитви служен је помен на гробу проте Николе.

У архипастирској бесједи, Митрополит Јоаникије је ракао да је данашње окупљање након педесет година од упокојења око гроба проте Николе сигуран знак да је Богу угодιο и оставио дивну успомену у своме народу.

„Да је његово наслеђе за свако поштовање и за углед осталима. Ми смо се данас сабрали око гроба исповједника Христовога протојереја Николе Мандића. Ми свештеници гледамо један свијетли лик једнога узорнога свештеника у сваком погледу. Понајвише због тога што је у тешким моментима свога живота подијелио зло и добро са својим народом. Када је народу било најтеже био је отац Никола са својим народом. А када је света

православна вјера била у питању, он ту никада није имао никаквога двоумљења. Био је прави служитељ Христов, али и војник своје отаџбине“, рекао је Митрополит црногорско-приморски. ‘

Прота Никола Мандић је био војни свештеник у доба Краљевине Југославије. Када су официри Милан Спасић и Сергеј Машера потопили ратни разарач „Загреб“ да не би пао у рулке италијанском окупатору, прота Мандић је успио да измоли од Италијана да Милана Спасића сахрани по хришћанским обичајима. Постављен му је услов да не говори ништа на опијелу, али он је рекао да сви чују: Слава ти, нови Синђелићу!

„Та ријеч га је и прославила,. Њом се завјетовао да до краја буде вјеран и својој Цркви и својој Отаџбини. Цијело вријеме италијанске окупације због те ријечи је провео у италијанском затвору“, рекао је Митрополит Јоаникије.

Владика је рекао да је понајгоре било то што је прота Никола затваран и од својих, комуниста.

„Дуго и неправедно је лежао у которском затвору, у тамници“, подсјетио је Владика.

Нагласио је да се ни ту није завршило протино страдање.

„Након рата није могао опстати у свом завичају, него је службу наставио у Босни код митрополита Нектарија Круља, који га је примио. Неке јаде је тамо било лакше. Тамо је службовао све до пензије часно и поштено, оставио диван спомен међу својим парохијанима“, казао је он.

Владика је казао да је понекад нашој Цркви, нашој вјери и нашем народу било лакше под Млечанима и под Аустроугарима него под комунистима.

„Али, добро, то је наш народ – претрпјели смо. И види се данас да се отац Никола Мандић имао рашта и родити. Дивно је дјело оставио, дивну успомену, дивне заслуге. И што је важно, уз његово име смо се подсјетили његових сабораца, двојице хероја које су и комунисти морали прихватити за хероје, а они нијесу били комунисти нити комунистички настројени, него патриотски: официра Милана Спасића и Сергеја Машере“, казао је Митрополит Јоаникије.

Радосав Рајо Војиновић

mitropolija.com